
DIE OPROEP · SIYAZENZELA

11 Tesisse oor die Oproep tot die Batho Pele Convention

A National Disputation by Mbuyiseni Ndlozi

Afrikaans

01 / 11

DIE DOOD VAN DIE VERBOND EN DIE OPKOMS VAN DIE NUWE GEESTELIKES

Die "Batho Pele" (Mense Eerste)-beginsel, eens 'n heilige verbond van ons Grondwet, is dood. 'n Nuwe sekulêre bediening van burokratiese persone en politieke elites prioritiseer hul selfsugtige belange en plunder die staat wat hulle gesweer het om te dien. Dit alles terwyl hulle staatmaak op 'n skrikwekkende kultuur van straffeloosheid. Dit is nie bloot 'n mislukking van individue nie, maar 'n roofagtige staatsmasjinerie wat staatsgeld as private eiendom behandel. Die tyd om versoeke aan hierdie "katedraal van kaping" te rig, is verby. Deur direkte kollektiewe selfonderhoudende aksie moet die mense die heilige verbond laat herleef en die grondwetlike selfbelofte van vryheid lewendig maak.

02 / 11

DIE AFGODERY VAN DIE STEM BRIEF

Die belofte dat verkiesings alleen vryheid sou bring, het onwaar geblyk te wees. Die toenemende gety van kiesersapatie is nie 'n teken van onverskilligheid nie, maar 'n diep ontnugtering met die politieke elite en die kieslys van die stembusparty. Die mense het besef dat 'n keuse tussen verskillende weergawes van mislukking glad nie 'n keuse is nie. Verkiesingsmanifeste het gebedeboeke van die bedelaar geword. Ons het nie nóg 'n manifest of nóg 'n politieke party nodig nie. Ware demokrasie is nie 'n gebeurtenis elke vyf jaar nie; dit is die konstante, materiële uitoefening van mag deur die georganiseerde massas. Die era van die "bedelaar-kieser" moet tot 'n einde kom. Die era van burgerlike agentskap moet begin; die Grondwet behoort aan die mense. Dit moet die daaglikse manifestasie van die mense wees, deur die mense, vir die mense.

03 / 11

DIE HERLEWING VAN AGENTSAP, VAN PLEITERS TOT ARGITEKTE

Almal kan die groot staatsverlamming identifiseer nie as 'n gebrek aan hulpbronne nie, maar as die berekende vernietiging van die mense se wil. Vir te lank is ons gekondisioneer om professionele pleiters te wees, wat kniel voor die “altare” van mislukte munisipaliteite en departemente, en smee vir die regte wat ons reeds besit.

Daarom moet ons 'n Batho Pele-konvensie (BPC) vorm, as 'n herwinning van selfonderhoud en burgerlike agentskap. 'n Oorgang van “diegene wat wag” na “diegene wat optree”. Dit is 'n oproep vir Siyazenzela, nie as 'n slagspreuk van desperaatheid nie, maar as 'n revolusionêre praktyk en lewenswyse. Die “ware krisis” is dat ons vergeet het dat ons die bron van alle waarde is. Ons moet ophou om “kliënte” van 'n mislukte burokrasie te wees en besluit om die argitekte van ons eie oorlewing te word. Die Batho Pele-konvensie moet dus ons “eksodus” uit die woestyn van afhanklikheid wees.

04 / 11

DIE BOEIE VAN GEFINANSIERDE AKTIVISME

Die aktivismebedryf moet veroordeel word. 'n Groot deel van die burgerlike samelewing het onderdane van buitelandse skenkers of staatstoelaes geword, wat hul profetiese stem verruil vir 'n sitplek aan die tafel van die status quo. Uiteindelik sweer hierdie aktivismebedryf, bewustelik of onbewustelik, saam om 'n maer staat te skep, wat die historiese droom van 'n revolusionêre ontwikkelingstaat wat aan die behoeftes van die mense voldoen, vervang.

Boonop is gefinansierde vryheid 'n teenstrydigheid. 'n Beweging wat nie uit sy eie grond eet nie, kan nie vir sy eie land veg nie. Ons moet terugkeer na materiële outonomie, 'n lidmaatskap-gefinansierde, selfonderhoudende Batho Pele-konvensie wat slegs verantwoordbaar is vir die honger van die mense wat dit dien. As ons nie ons eie bevryding finansier nie, huur ons bloot ons kettings.

05 / 11

DIE DOOD VAN DIE LOOPBAANKUNDIGES EN DIE OPKOMS VAN GEMEENSKAPSDIENAARS

Ons moet die kultus van die professionele politikus veroordeel, 'n klas “huursoldaatleiers” wat die lyding van die mense as 'n leer vir persoonlike verryking beskou. Die huidige politieke kultuur is 'n feodalisme van die party, waar lojaliteit aan die party beloon word terwyl die geroep van die gemeenskap geïgnoreer word. Ons moet 'n priesterskap van die gemeenskaplike welstand bou, waar gesag verdien word deur Batho Pele, nie gekoop word deur die “beskermheerskap” van die party nie.

Ons moet die politiek van liefdadigheid af en toe verwerp wat bedoel is om die kiesers te beskerm, en die massas te mislei om te dink dat politieke loopbaandienaars omgee vir hul lyding. Liefdadigheid wat afhanklikheid bou, is gelyk aan slawerny.

Ons moet die einde van die messias-kompleks verklaar. Ons het nie “charismatiese” verlossers of “sterkmanne” nodig om ons na die lig te lei nie; ons moet gemeenskapsdienaars grootmaak wat gewortel is in die grond wat hulle dien. Leierskap is nie 'n loopbaan nie; Dit is 'n opofferende rentmeesterskap. Die era van die “groot man” is verby; die era van die georganiseerde selfonderhoudende gemeenskap het aangebreek.

06 / 11

DIE GROOT VERLATING EN DIE SKADUSTAAT

Almal kan getuig van die groot verlating. Die staat het sy pos verlaat en ons gemeenskappe oopgelaat vir die “skadustaat” van afpersingsmafias, bendes en georganiseerde kriminele kartelle met kragtige internasionale buitelandse netwerke. ’n Staat wat nie hoop kan bied of die swakkes kan beskerm teen die parasitiese politieke elites, mafiabendes en kartelle nie, het sy morele reg om te regeer verbeur.

Elke projek wat bedoel is vir die bevordering van ’n ontwikkelingstaat word uitmekaar geruk deur die hartelose trop omkoopvampiere binne die geledere van rade, wetgewers en burokratiese organisasies, ingebed met georganiseerde misdadigers. Terwyl ’n trop kapitalistiese haaie openbare eiendomme opveil in hul eindelose nastrewing van wins ter wille van wins.

Die stralekrans wat eens uitgestraal het met die onselfsugtige opoffering van menige generasie vryheidsvegters is onheiligh. Ongebreidelde politieke party-entrepreneurskap en radikale lomp populisme het die eenheid van die massas verbreek en hulle onbekwaam gemaak tot betekenisvolle verenigde optrede om hierdie groot verlating te oorleef. Die Batho Pele-konvensie sal die boom wees onder wie se skaduwee ’n netwerk van selfonderhoudende gemeenskappe kritieke massamag sal herbou sonder eng partylojaliteite. En die staat vir die mense sal terugwen.

07 / 11

DIE PARALLELE MASJEN, DIE HERWINNING VAN DIE MANDAAT VAN DIE LEWE

Ons moet verklaar dat wanneer die staat abdikeer, sy mandaat terugkeer na die mense. Ons moet 'n parallelle masjen van diens bou, nie as 'n plaasvervanger nie, maar om te oorleef en die magtiges aanspreeklik te hou. Waar 'n gemeenskap ook al sy eie skool, kliniek of pad regmaak, sy eie water beveilig, of sy eie sonkragnetwerk bou, oefen dit direkte agentskap uit. Ons moet ons eie gildes van ingenieurs en ambagslui bou, en ons eie kringe van beskerming. Ons moet bewys dat kwaliteit en waardigheid moontlik is sonder die toestemming van 'n korrupte sentrum. Dit is nie 'n oproep tot afskeiding nie, maar 'n uitvoering van kollektiewe direkte agentskap. Die masjen wat ons vandag bou, sal die geraamte wees van die nuwe samelewing wat ons môre sal bewoon.

Dit is geen rede tot viering van almal wat staatshulpbronne plunder en staatsinstellings verlam nie. Ons moet elkeen van hulle deur die mense se organe van regs, en forensiese eenhede, insluitend deur private vervolging, agtervolg. Ons moet alle gesteelde hulpbronne terugkry van diegene wat mense se instellings laat verval, en almal wat onvoltooide openbare projekte agtergelaat het, voor die gereg bring. Dit is dus 'n onverskoonbare herwinning van die staat vir die mense.

Die Batho Pele-konvensie moet dus 'n tuiste wees van die alumni-liga van staatskole om infrastruktuur-, kulturele en intellektuele waardigheid te bou vir die opvoeding van die jeug. Deur gemeenskapsgebaseerde missies moet ons oorlog verklaar teen alle slaggate op ons paaie, gebreekte straatligte, riool-, water, en gesondheidstelsels, en al daardie berge afval wat ons omgewing versmoor, laat selfliefde, selftrots en selfversorging heers. Bowenal moet ons ons strate terugwen van misdadigers, dwelmbase, bendes en plunderaars. Hierdie parallelle masjen van diens sal die laaste verdediging van ons grondwetlike orde wees.

08 / 11

DIE EKONOMIESE BASTILLE EN VALSE TEOLOGIE VAN SKAARSTES

Ons moet die ekonomiese Bastille veroordeel wat die meerderheid van die vrugte van hul eie land afskerm. Ons ekonomie is 'n masjinerie van uitsluiting, bewaak deur "hoëpriesters" van finansies, wat 'n valse teologie van skaarste verkondig wat ontwerp is om die hongeres in 'n toestand van ewigdurende slawerny te hou. Jeugwerkloosheid het 'n misdaad teen die mensdom geword, om miljoene ledig te laat, is nie net 'n "statistiek" nie; dit is die sistemiese slagting van die siel van die nasie. Dit is die opsetlike skepping van 'n permanente onderklas wat in die stilte van armoede moet vervaag.

Ons ekonomie is nie "gebroke" nie; dit funksioneer presies soos dit ontwerp is, as 'n masjinerie van uitsluiting en rassevernederings. As die "here van die ekonomie" nie 'n sitplek vir almal aan die tafel kan bied nie, dan het die mense die reg, en die plig, om die tafel te herbou. Ons moet nie meer gevangenes wees van 'n mark wat skuld meer waardeur as lewens nie. Ons moet ons reg terug eis om te produseer, te besit en te floreer. Die Batho Pele-konvensie moet dus 'n tuiste wees van die selfonderhoudende netwerke van verbruiks, en produksiesentrums om armoede uit te skakel, werk te skep, te produseer en ons ekonomiese vryheid te verseker.

BATHO PELE-KONVENSIE, HERNUDE SOEWEREINITEIT

Die Batho Pele-konvensie is nie 'n debatklub nie, maar die grondves-masjinerie van die onteindes. Aan die falende magte moet ons sê: “Hier staan ons; ons kan niks anders doen nie.” Dit is tyd om na ons eie te kyk. Dit is die oomblik waar die “parallele masjiene” van 'n duisend gemeenskappe saamsmelt in 'n enkele, onstuitbare enjin van nasionale hernuwing. Ons moet nie bymekaarkom om die ou here te “adviseer” nie, maar om hulle te vervang.

Die huidige Munisipale Rade, Wetgewers, Parlement en hul uitvoerende gesag het 'n “graf van beloftes” geword waar die wil van die mense gaan sterf. Daarom moet ons 'n nuwe nasionale vergadering byeenroep, gebou nie op die skuiwende sand van partylojaliteit nie, maar op die soliede rots van gelokaliseerde mag. Die Batho Pele-konvensie moet die netwerk van die gildes wees, die unie van diegene wat werklik bou, leer, beskerm en genees. Dit moet die bewys wees dat Suid-Afrika nie sy regering is nie; Suid-Afrika is sy georganiseerde volk. Die drome wat in ons grondwet vasgelê is, sal verwesenlik word deur hernude organe van volksmag; want die volk is die ware heerser.

SIYAZENZELA, DIE ONVERMYDELIKE DAGBREEK

Dit moet ons ultimatum aan die geskiedenis wees. Die era van wag is verby; ou strukture stort in duie onder die gewig van hul eie verval, dit is die middernag van die staat. Ons moenie hierdie duisternis vrees nie, want ons is diegene wat die vure van die nuwe aansteek. Ons moet Siyazenzela verklaar; nie as 'n keuse nie, maar 'n bestemming. Om dit “self te doen” is om ons menslikheid terug te eis van 'n parasitiese kultus van elites wat ons as statistieke, bedelaars, kiesers en slagoffers behandel het. Ons is nie meer 'n bevolking wat wag om te wag nie, as 'n permanente toestand van bestaan. Ons moet 'n gemeenskap van die bekwame en selfonderhoudende agente wees. Ons moenie toestemming vra om te oorleef, te floreer of te lei nie.

Aan elke tegnikus, elke moeder, elke werker en elke jeugdige; nou is die tyd om van afhanklikheid af te wyk. Neem jou vaardighede, jou gereedskap en jou hoop, en bring dit na die konvensie van agentskap. Die ou wêreld is gebou op ons onderdanigheid en ons wag; Die nuwe wêreld sal gebou word op kollektiewe burgerlike agentskap en selfonderhoud. Die “sosiale kontrak” is dood, lank lewe die verbond van die volk.

DIE EED VAN PRAKTYK

As 'n nasie het ons 'n kruispad bereik tussen 'n afgrond van wanhoop en die aanbreek van 'n hernude utopie. Dit is die laaste uur! Ons sal óf ineenstort in 'n afgrond van wanhopige heerskappy gedefinieer deur neo-koloniale enklaves, hongerspeletjies, totalitêre mafiokrasie, kakistokrasie of kleptokrasie, alles ingebed in imperialistiese vernedering. Of lei tot die utopiese “bevrydingsdroom” van ons voorvaders wat gedefinieer word deur gelykheid, ubuntu, selfvoorsiening, burgeragentskap en pan-Afrikanisme.

Ons het lankal ons ellende geïnterpreteer, van uitsendings tot poduitsendings, dinkwinkels tot geselswinkels, die punt is om dit te verander; een slaggat op 'n slag, een klaskamer op 'n slag en een produksiespilpunt op 'n slag. Ons sal nie meer interpreteer nie! Die uur van PRAKTYK het aangebreek, alles hier en nou!

Met onbaatsugtigheid, vreesloosheid en integriteit moet ons die utopie van ons voorvaders verseker; en weier dat die son op so glorieryke menslike prestasie sak, 'n demokratiese grondwetlike bestel! Hierdie waarhede word hiermee aan die deur van die falende staat vasgespyker. Laat ons nie herroep nie. Laat ons nie terugtrek nie. Die era van die Siyazenzela-generasie het aangebreek! VRYHEIDPRAKTISYNS! Aan alle Suid-Afrikaners, laat ons hierdie stellings in ons huise, strate, werkplekke en plekke van aanbidding opneem. Kom ons bespreek, organiseer en bou die beweging van ons tyd, Batho Pele: Beide eerste en vorentoe!